

ת"ד 6239/05/13 - מדינת ישראל נגד יהודה רוסו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

31 אוקטובר 2016

ת"ד 6239-05-13 מדינת ישראל נ' רוסו

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: 1. מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יהודה רוסו
ע"י עו"ד חיים דואני

הנאשמים

גזר דין

הנאשם, יליד 1956, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול ונהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש בניגוד לתקנות 64 (א)(2) ו-21 (ג) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה. על פי קביעות הכרעת הדין נהג הנאשם עובר לתאונה במהירות נמוכה רכב מסחרי ברחוב הרוא"ה בר"ג מכיוון רחוב קריניצי לכיוון רחוב בן גוריון. בהגיעו לצומת עם רחוב הגת החל הנאשם לבצע פנייה שמאלה מבלי להבחין ברוכב אופנוע שהגיע מן הכיוון הנגדי. רכב הנאשם חסם את דרכו של רוכב האופנוע, כלי הרכב התנגשו וכתוצאה מן התאונה נחבל רוכב האופנוע חבלות של ממש (שבר פריקה של ראש פמור בירך שמאל, שבר באיצטבלום משמאל וקרע ברצועות ברך ימין).

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה מדגישה בטיעונה את חומרת הפגיעות שנגרמו לרוכב האופנוע ואת העובדה כי הנאשם נוהג משנת 1977 ולחובתו 36 הרשעות לרבות בעבירות של אי ציות לתמרורים ואי מתן זכות קדימה להולכי רגל. עוד מבקשת התביעה כי אחיל לעניין העונש ההולם בנסיבות העניין את שנפסק בסדרת פסקי דין (רע"פ 2564/12 קרני; רע"פ 3764/05 בן זויה) היינו את העיקרון לפיו במקרים בהם כפשע בין הפגיעה שנגרמה לבין המוות יהיה זה נכון להקיש מן העונש ההולם לעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר.

ההגנה עותרת לא למצות את הדין עם הנאשם. נטען כי עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד ביחס לוותק הנהיגה ובכלל. הנאשם ניהל את הגנתו על בסיס חוות דעת מקצועית בה האמין ועל לזקוף עניין זה לחובתו. לנאשם נסיבות אישיות קשות: הוא גרוש ואב לשלושה בגירים מתוכם אחד לוקה בפיגור. הוא פוטר מעבודתו ובעקבות זאת החל לצבור חובות גדולים. הוא עזב את ביתו והתגורר כשנתיים ברחוב, ללא קורת גג לראשו. רק כעת החל הנאשם לקבל תמיכה וסיוע בשיקום חייו. ההגנה מפנה לסדרת מחדלי חקירה שנפלו לטענתה בעבודת המשטרה. מחדלים אלה מצדיקים התחשבות בעונשו של הנאשם גם אם אין בכוחם להביא לזיכויו בדין (ע"פ 481/12 פלוני נ' מדינת ישראל). ההגנה הציגה פסיקה ממנה עולה כי במקרים דומים למקרה זה נטו בתי המשפט להטיל ענישה מתונה יותר מזו שהציעה התביעה בטיעונה. הנאשם בדברו האחרון פנה לרחמי בית המשפט והדגיש את נסיבות התאונה שהיו, לטענתו, בעת שהיה במצב סטטי עם רכבו.

דין והכרעה

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש לקבוע את מידת הרשלנות של הנאשם בעת האירוע ואת היקף החבלות שנחבל רוכב האופנוע. רשלנותו המרכזית של הנאשם נובעת מכך שלא עלה בידו להבחין עובר לתחילת ביצוע הפנייה שמאלה לרחוב הגת ברוכב האופנוע מגיע מן הנתיב הנגדי, שלו זכות הקדימה. זאת, הגם שבעדותו של הנאשם אפשרות כי ליקוי בשדה הראיה או בתאורה מנע ממנו מלהבחין ברוכב האופנוע ובהכרעת הדין נשלל הסברו של מומחה ההגנה שטען כי רוכב האופנוע הגיע מכיוון נסיעה אחר ולא מן הנתיב הנסיעה הנגדי. לדידי, אי הבחנה בנהג הרכב המגיע מן הנתיב הנגדי שלו זכות הקדימה, ללא הסבר, מהווה רשלנות ברף גבוה. אשר לחבלות שנחבל המעורב: מבלי להקל ראש במצבו של המעורב, נראה כי חבלות אלה מצויות ברף הבינוני במנעד החבלות המוגדרות כחבלות של ממש.

טרם שאתיחם למדיניות הפסיקה בנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם אומר כי אינני מקבל את הטענה לפיה יש להקיש מנסיבות מקרה זה לעונש ההולם לעבירה של גרם מוות בנהיגה רשלנית. היקש כזה יהיה נכון במקרים בהם כפשע בין החבלות שנחבל המעורב בתאונה לבין המוות (ראו החבלות הקשות בפרשות קרני ובן זויה הנ"ל). בענייננו, החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע, מבלי להקל ראש בחומרתן, לא העמידו אותו בסכנת מוות ומכל מקום לא נטען בפני אחרת. אדרבא, להלן אראה כי עמדת הפסיקה, גם במקרים של חבלות קשות יותר מאלה שנגרמו לנאשם, הייתה להימנע מהטלת ענישה בדמות מאסר בפועל או בעבודות שירות:

- בעפ"ת 36094-10-11 שטרית - נפגעו שלוש הולכות רגל בתאונה. האחת סבלה סבר בדנס ובחוליות ומדימום פנימי במוח. האחרת סבלה שברים מרובים בעקבותיהם עברה ניתוח והליך שיקום. השלישית סבלה פגיעת ראש ודימום מוחי, שברים פתוחים בגפיים וקרע בסרעפת. בית המשפט קבע כי עונש הפסילה ההולם בנסיבות הוא 11 חודשים תוך שנזקק לזכות הנהגת עברה התקין, הודייתה והתסקיר החיובי שהוגש בעניינה.
- בעפ"ת 21792-04-11 סוואחרה - נדחה ערעור שהטיל פסילה בת 8 חודשים עקב תאונה בה נגרמו להולכת רגל שברים בפלג גוף שמאלי שהצריכו ניתוח וטיפול משך חודש וחצי בבית החולים.
- רע"פ 7208/14 מרגוליס - דובר בעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלות של ממש בדמות שבר בשן, שברים באגן, בלסת ובירך. במקרה זה הוטל עונש של 10 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.
- רע"פ 8767/13 לביא - מדובר על אי מתן זכות קדימה שגרמה לרוכב אופנוע לשברים בצלעות ואשפוז ממושך. במקרה זה אושר עונש של 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

על רקע מידת הרשלנות של הנאשם עובר לתאונה והחבלות שנגרמו למעורב אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס לבין 14 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס. במקרה זה שוכנעתי כי יש מקום לאמץ את חלקו הנמוך של המתחם מן הטעמים הבאים: ראשית, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העובדה שהנאשם בחר לנהל הוכחות והילחם על חפותו אינה נזקפת לחובתו. שנית, יש לזקוף לזכות הנאשם את עברו התקין ביחס לוותק הנהיגה, היינו את העובדה שמדובר באירוע תאונתי ראשון לנאשם על רקע שנות נהיגה ארוכות ועל רקע העובדה שבעשר השנים האחרונות נרשמו לחובתו הרשעות מסוג ברירת משפט בלבד. שלישית, על פי תיקון 113 לחוק העונשין רשאי בית המשפט להביא בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו. כאמור לעיל, הנאשם החל רק כעת לשקם את הריסות חייו לאחר תקופה קשה אותה עבר. בשים לב לנסיבות אישיות חריגות אלה של הנאשם

ולעברו התקין ביחס לוותק הנהיגה שוכנעתי כי מיצוי הדין עם הנאשם, בהיבט של רכיב הפסילה לפחות, יפגע קשות בסיכויי שיקומו שרק החל ומנגד לא יסייע להגשמת התכלית הרתעתית המונחת ביסוד העונש המוטל, וזאת בהיעדר אירוע דומה בעברו התעבורתי רב השנים של הנאשם. נוכח מסקנה זו בדבר אימוץ חלקו התחתון של מתחם העונש ההולם שהוצג לעיל פטור אני מלדון בהשפעתם של מחדלי החקירה הנטענים על ידי ההגנה בהליך זה על העונש ההולם.

אשר על כן, ובגדר המתחם שהוצג, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 1200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 12 תשלומים שווים ורצופים החל מ 28.12.16 ובכל 28 לחודש עוקב.

.. באחריות הנאשם לקבל שוברי תשלום קנס ממזכירות בית משפט זה.

2. פסילת רישיון למשך 7 חודשים בניכוי פסילה מנהלית בת 60 יום שריצה הנאשם.

3. פסילה מותנית בת 4 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בחוסר זהירות או בקלות ראש שגרמו לת"ד בה נחבל אדם או ניזוק רכוש.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, 31.10.16, במעמד הנוכחים.